

147

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1985 r.

w sprawie trybu zgłaszania znaków towarowych za granicą oraz opłat związanych z ochroną znaków towarowych.

Na podstawie art. 45 ust. 2 i art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 5, poz. 17) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Tryb zgłaszania znaków towarowych za granicą.

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) przedsiębiorstwie — rozumie się przez to osobę fizyczną lub prawną uprawnioną do prowadzenia działalności gospodarczej w dziedzinie produkcji, handlu i usług,
- 2) towarach — rozumie się przez to także usługi,
- 3) znakach towarowych — rozumie się przez to także znaki usługowe,
- 4) jednostce handlu zagranicznego — rozumie się przez to przedsiębiorstwo państwowe, którego organem założycielskim jest Minister Handlu Zagranicznego, lub spółkę prawa handlowego, w której Skarb Państwa jest reprezentowany przez Ministra Handlu Zagranicznego.

§ 2. Znak towarowy w wypadkach gospodarczo uzasadnionych może być zgłoszony przez przedsiębiorstwo do rejestracji za granicą w celu uzyskania jego ochrony, zwłaszcza gdy istnieje możliwość sprzedaży za granicą towarów oznaczonych tym znakiem, udzielenia w kraju zgłoszenia licencji lub gdy istnieją inne uzasadnione powody.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwo, które zgłosiło w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej znak towarowy do rejestracji, powinno zbadać celowość zgłoszenia tego znaku za granicą w określonych państwach, zasięgając opinii właściwej przedmiotowo jednostki handlu zagranicznego.

2. Przedsiębiorstwo, które uzyskało ochronę znaku towarowego za granicą, może po zasięgnięciu opinii właściwej przedmiotowo jednostki handlu zagranicznego zaniechać utrzymywania tej ochrony, jeżeli dalsze jej utrzymywanie nie jest celowe.

3. Zasięganie opinii, o których mowa w ust. 1 i 2, nie jest wymagane, gdy zgłaszający za granicą posiada koncesję Ministra Handlu Zagranicznego na prowadzenie działalności w zakresie handlu zagranicznego.

4. Właściwa przedmiotowo jednostka handlu zagranicznego jest obowiązana wydać opinię, o której mowa w ust. 2 i 3, w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

§ 4. Znak towarowy zgłaszany za granicą powinien spełniać wymogi przewidziane w przepisach danego państwa, a ponadto powinien być estetyczny, dostosowany wielkością i kompozycją do właściwości towarów oznaczonych tym znakiem, charakterystyczny i łatwy do rozpoznania oraz w miarę możliwości uwzględniać upodobania istniejące w państwach, do których mają być eksportowane towary.

§ 5. 1. Zgłoszenie znaku towarowego za granicą może nastąpić za pośrednictwem właściwej przedmiotowo jednostki handlu zagranicznego lub Przedsiębiorstwa Handlu Zagranicznego „PolSERVICE”, zwanej dalej „jednostką upoważnioną”.

2. Wyboru jednostki upoważnionej dokonuje zgłaszający za granicą.

3. Pośrednictwo jednostki upoważnionej, o której

mowa w ust. 1, nie jest wymagane, jeżeli zgłaszającym za granicą jest jednostka gospodarki uspołecznionej, posiadająca koncesję Ministra Handlu Zagranicznego na prowadzenie działalności w zakresie handlu zagranicznego.

§ 6. Jednostka upoważniona dokonuje zgłoszenia znaku towarowego za granicą na podstawie pisemnego zlecenia zgłaszającego, zawierającego niezbędną dokumentację, wynikającą z przepisów polskich i zagranicznych, według wskazówek jednostki upoważnionej.

§ 7. Zgłaszający za granicą jest obowiązany zawiadomić jednostkę upoważnioną, przez którą nastąpiło zgłoszenie znaku towarowego za granicą, o każdej zmianie nazwy przedsiębiorstwa, przeniesieniu prawa do znaku towarowego na rzecz innego przedsiębiorstwa lub o udzieleniu licencji na znak towarowy. Wraz z zawiadomieniem należy dostarczyć dokumenty uzasadniające te zmiany, wykonane zgodnie z wymogami zagranicznych urzędów patentowych.

§ 8. 1. Jednostka upoważniona jest obowiązana zapewnić prawidłowe i fachowe wykonanie zlecenia w sprawie zgłoszenia znaku towarowego za granicą.

2. Jednostka upoważniona może odmówić przyjęcia zlecenia, jeżeli zgłoszenie znaku towarowego za granicą jest sprzeczne z zasadami ochrony własności przemysłowej lub z innymi uzasadnionych powodów.

§ 9. 1. Jednostka upoważniona pobiera od zgłaszającego za granicą z tytułu czynności związanych z ochroną znaku towarowego opłaty zgodnie z obowiązującą taryfą opłat.

2. Wydatki jednostki upoważnionej w walucie obcej związane ze zgłaszaniem i ochroną znaku towarowego za granicą pokrywa zgłaszający za granicą.

3. Jeżeli zgłaszający za granicą nie posiada własnych środków dewizowych, wydatki w walucie obcej związane ze zgłoszeniem i ochroną znaku towarowego za granicą pokrywa z funduszu akwizycyjnego jednostka upoważniona, pobierając od zgłaszającego za granicą równowartość w złotych według obowiązującego kursu. Wydatki dewizowe są zwracane jednostce upoważnionej z pierwszych wpływów należnych zgłaszającemu za granicą z tytułu eksportu towarów; należną kwotę dewiz jednostka upoważniona odkupuje od zgłaszającego za granicą według obowiązującego kursu.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do jednostek gospodarki nie uspołecznionej.

Rozdział 2

Opłaty związane z ochroną znaków towarowych.

§ 10. 1. W postępowaniu w sprawach znaków towarowych przed Urzędem Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwanym dalej „Urzędem Patentowym”, i Komisją Odwoławczą przy Urzędzie Patentowym są pobierane opłaty jednorazowe i opłaty okresowe.

2. Wysokość opłat związanych z ochroną znaków towarowych określa tabela stanowiąca załącznik do rozporządzenia.

§ 11. 1. Opłaty jednorazowe uiszczą się łącznie z dokonaną czynnością.

2. W razie nieuiszczenia opłaty za podanie o zarejestrowanie znaku towarowego i za klasy towarowe Urząd Patentowy wzywa zgłaszającego do uiszczenia tej opłaty w terminie miesiąca od dnia doręczenia wezwania.

3. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie, o którym mowa w ust. 2, Urząd Patentowy umarza postępowanie.

§ 12. 1. Opłata okresowa za pierwszy dziesięcioletni okres ochrony znaku towarowego jest płatna w terminie trzech miesięcy od dnia doręczenia wezwania do jej uiszczenia.

2. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie, o którym mowa w ust. 1, Urząd Patentowy umarza postępowanie.

§ 13. 1. Opłaty za następne dziesięcioletnie okresy ochrony znaku towarowego i za klasy towarowe są płatne najpóźniej w dniu, w którym upływa poprzedni okres ochrony.

2. Opłaty okresowe można uiszczać również w ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu płatności, z tym że opłaty te ulegają zwiększeniu o: 5% w razie uiszczenia tej opłaty w pierwszym miesiącu po upływie terminu, 10% — w drugim miesiącu, 15% — w trzecim miesiącu, 20% — w czwartym miesiącu, 25% — w piątym miesiącu i 30% — w szóstym miesiącu. Przepisu tego nie stosuje się do pierwszego okresu ochrony.

3. Opłaty okresowe podlegają zwrotowi, jeżeli przed terminem ich płatności decyzja o rejestracji zostanie unieważniona lub prawo z rejestracji wygaśnie. Opłaty za okresy ubiegłe i za okres bieżący nie podlegają zwrotowi.

Rozdział 3

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 14. 1. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotycząca-

sowe, z wyjątkiem przepisów dotyczących pokrywania kosztów w walucie obcej.

2. W sprawach dotyczących opłat stosuje się przepisy rozporządzenia, chyba że należne opłaty zostały uiszczone przed dniem jego wejścia w życie.

§ 15. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1977 r. w sprawie opłat związanych z ochroną znaków towarowych (Dz. U. Nr 27, poz. 114 i z 1982 r. Nr 37, poz. 246),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1964 r. w sprawie zasad przenoszenia na przedsiębiorstwa handlu zagranicznego praw z rejestracji znaków towarowych dokonanej na rzecz jednostki gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 22, poz. 145),
- 3) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w przypadkach wystawienia wynalazku i wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub za granicą albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na takiej wystawie (Dz. U. Nr 23, poz. 133 i z 1972 r. Nr 54, poz. 351) — w zakresie znaków towarowych,
- 4) zarządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 4 lipca 1964 r. w sprawie zgłaszania znaków towarowych do rejestracji za granicą i ich używania oraz w sprawie sposobu opatrywania znakami towarowymi towarów przeznaczonych do obrotu zagranicznego (Monitor Polski Nr 44, poz. 209 i z 1971 r. Nr 48, poz. 311).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1985 r. (poz. 147)

TABELA OPŁAT ZWIĄZANYCH Z OCHRONĄ ZNAKÓW TOWAROWYCH

I. Opłaty jednorazowe.

	Wysokość opłat
1. Od podania o zarejestrowanie znaku towarowego a ponadto za każdą klasę towarową według obowiązującej klasyfikacji towarowej w zastosowaniu do znaków towarowych Opłaty wymienione w pkt 1 obowiązują w wysokości podwójnej, jeżeli dotyczą wspólnego znaku towarowego.	8 000 zł
2. Za każde zastrzeżenie pierwszeństwa	800 zł
3. Od wniosku o wydanie przez Urząd Patentowy decyzji w postępowaniu spornym	1 200 zł
4. Od odwołania od decyzji Urzędu Patentowego	1 000 zł
5. Od zażalenia na postanowienie Urzędu Patentowego	500 zł
6. Od wniosku o wpisanie do rejestru zmiany dotyczącej uprawnionego z rejestracji znaku towarowego, zmiany wykazu towarów lub zmiany dotyczącej innych praw w zakresie znaków towarowych	1 600 zł

7. Za wprowadzenie zmian do reglamentu znaku wspólnego	400 zł
8. Za zaświadczenie o istnieniu określonego wpisu w rejestrach znaków towarowych lub za wyciąg z tych rejestrów	200 zł
9. Za odpis z rejestrów znaków towarowych	400 zł
10. Za drugie przedłużenie terminu do wykonania postanowienia	200 zł
11. Za trzecie przedłużenie terminu do wykonania postanowienia	500 zł
12. Za wydanie dowodu pierwszeństwa	400 zł

II. Opłaty okresowe.

1. Za pierwszy dziesięcioletni okres ochrony	10 000 zł
2. Za każdy następny dziesięcioletni okres ochrony a ponadto za każdą następną klasę towarową według obowiązującej klasyfikacji towarów w zastosowaniu do znaków towarowych ponad jedną klasę	20 000 zł

Opłaty wymienione w pkt 1 i 2 obowiązują w wysokości podwójnej, jeżeli dotyczą wspólnego znaku towarowego.